

almindelig Foranstaltning ville derfor ikke let kunne tænkes iværksætte i en nær Fremtid. En anden Sag er det, at enhver Minister for sit Vedkommende ved de enkelte Urter af Sager, der maatte komme for, kan tage under Overveielse, om der ikke paa det eller det Punkt kunde gjøres Noget til at formindste Skriveriet og Forretningernes Mængde. Forresten maa jeg dog ogsaa allerede her tillade mig at gjøre den Mobbemærkning, at jeg ikke deler den Anskuelse, der saa ofte udtales, at der skrives alt for meget, og at Alt, hvad der be- kjendtgjøres og resolveres, gaar igjennem for mange Led. Jeg troer, at en stor Deel af dette Skriveri har sin ligefremme Berettigelse deri, at det er af Bigtighed, at man paa de forskjellige Trin af Administrationen er underrettet om, hvad der er passeret.

Jeg maa maaffee endnu gjøre en Bemærkning til den ærede Landstingsmand fra Ribe (Nielsen), forsaavidt han omtalte, at han havde været i Besiddelse af forskjellige Oplysninger med Hensyn til Contoirholdsudgifterne ved de to Embeder i Ribe Amt, hvorom der her er Spørgsmaal, og at han havde meddeelt disse Oplysninger til Udvalget i det andet Thing, men at han ikke havde sporet nogen Virkning deraf. Jeg skal tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at dette vel tildeels netop hidrører deraf, at det, som sagt, ikke er en naturlig Opgave for enten det ene eller det andet Thing at foreslaae nogen Forhøielse af de Summer, der ere blevne begjærede af Regjeringen. Det vilde derfor vistnok ogsaa have været meget heldigt, om disse Oplysninger, forsaavidt de da indeholdt Andet, end hvad der i sin Tid var blevet meddeelt Regjeringen, først vare blevne overleverede til denne, som jo havde den naturlige Opgave, hvis den dcefter fandt sit eget Forslag for ringe, at komme med en Begjæring til Thinget om en Forandring i det eengang Foreslaaede.

Tobiesen: Da jeg navnlig før fremhævede Spørgsmaalet om, hvorvidt en anden Forretningsfordeling ikke kunde være til nogen Hjælp, saa skal jeg begynde med at udtale,

at jeg er fuldkommen enig med den høitærede Minister i, at der herster en meget høj Grad af Bilsfarelse netop med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvormedet der bør skrives; der er selvfølgelig mange Skrivelser, der ere nødvendige i Administrationen, uden at man derfor kan sige, at selve den paaajældende Sag i og for sig er bragt meget videre frem ad den Vej. Derpaa gif selvfølgelig min Henvendelse til Ministeren heller ikke ud, thi det er Noget, som er nødvendigt for at holde Rjæden i Administrationen nogenlunde i Orden. Naar den høitærede Minister sagde, at det var naturligt, at Thingene ikke nogenstinde forøgede de foreslaaede Contoirholdsvederlag, saa er dette — forekommer det mig — ikke det, hvorpaa det kommer an, men Spørgsmaalet er egentlig kun, om Regjeringens Skjon altid maa ansees for at være saa svækket og saa meget for høit, at man bør gaae nedad. Det er jo dog saare naturligt, at der, naar der skal skjønes om det Slags Ting, ligesaa vel kan skjønes opad som nedad. Der er aabenbart ikke nogen Nødvendighed for, naar man skal skjøne over en Bevilling — og den høitærede Minister omtalte vistnok med Rette de heromhandlede Bevillinger, som bevoende paa et Skjon — at Skjonuet da altid skal gaae i nedadgaende Retning. Det klager jeg imidlertid ikke over, ligesaa lidt som jeg paa nogen Maade har villet berøre Størrelsen af de i nærværende Sag fastsatte Contoirholdsvederlag. Jeg har kun, idet jeg omtalte, at Regjeringen ikke var istand til nogenstinde at hævde sit Skjon her i Thingene, idet Beløbene altid bleve nedsatte og aldrig gif igjennem, anseet det for rigtigt at gjøre den Henstilling, om der ikke var Grund til, forsaavidt det laa i Regjeringens Magt, at hjælpe paa den nedadgaende Retning af Contoirholdsansættelserne ved den af mig antydede forandrede Forretningsfordeling. Den høitærede Minister yttrede, at man ikke paa een Gang kunde faae en saadan Forretningsfordeling, men at den maatte skee succesfrit gjennem de enkelte Love, der udkom, hvis jeg da forstod den høitærede Minister ret. Jeg skal